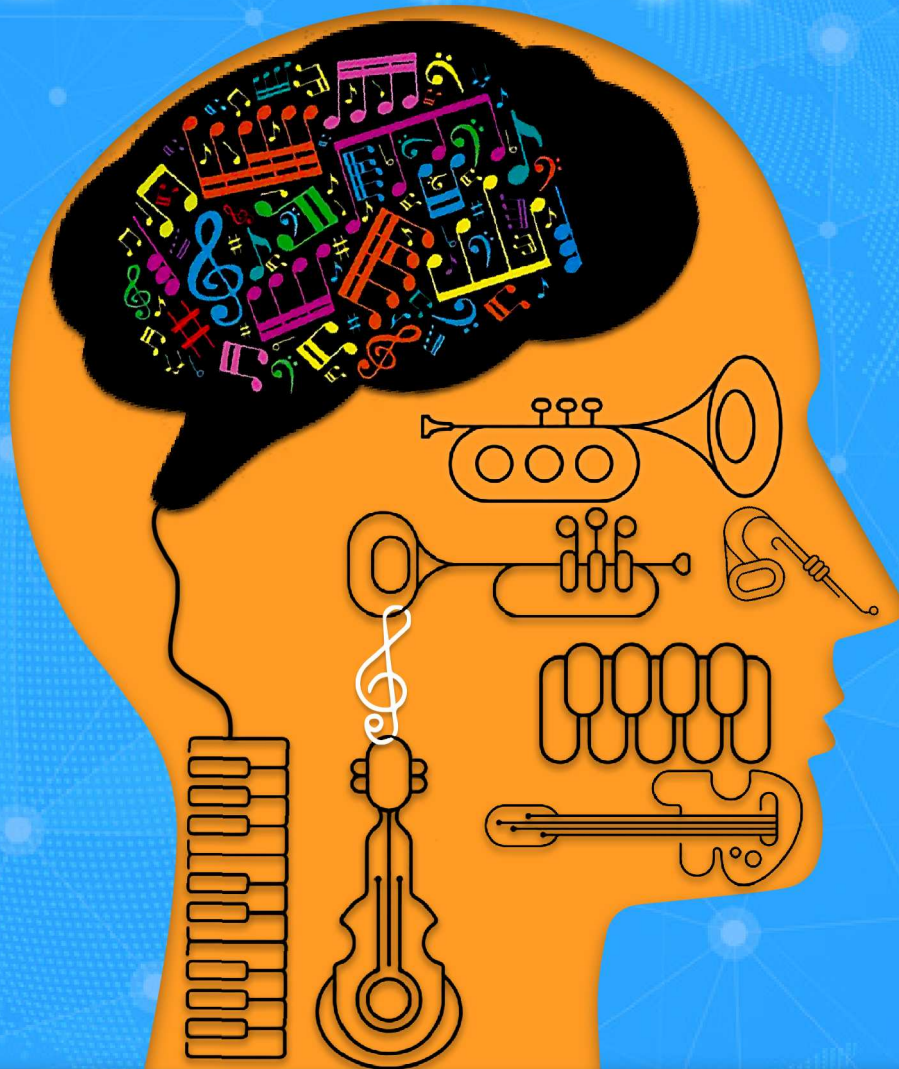

فناوری و خلاقیت

آیا ابزار و فناوری‌های نو سراسر مضر است؟ آیا می‌توان برای نسل آینده تعیین کرد که با چه ابزاری کار کند و تا چه اندازه باید از این ابزار استفاده کند؟ اگر ما بهتر از آن‌ها می‌دانستیم، بهتر از این که بودیم، نمی‌شدیم؟

چطور می‌توان به کمک فناوری‌های نو به پرورش خلاقیت کمک کرد؟

۱. از نرم افزارهای آموزشی استفاده کنید
گاهی واقعا این نرم افزارها به هزینه هاشان می ارزند و برخی شان هم هستند که واقعا هیچ فایده ای ندارند. شاید پیش از تهیه کردن نرم افزارها بهتر باشد با مشاور اصلی، یعنی فرزندتان، در این زمینه مشورت کنید. اگر توانایی های او در زمینه اجرای موسیقی برایتان آشکار است، باید به دنبال نرم افزارهای موسیقی بگردید و اگر هم می بینید که در هر فرصت به نقاشی پناه می برد، روشن است که هدف اول باید جستجو به دنبال نرم افزار نقاشی باشد و...

۲. کاربردهای مختلف فناوری‌ها را در کنار همدیگر کشف کنید

گاهی برای بزرگسالان دشوار است باور کنند که نمی‌توانند با فناوری‌های نو ارتباط سریع برقرار کنند و بچه‌هاشان خیلی زودتر از آن‌ها، فناوری‌ها را می‌شناسند و به دنیای تازه وارد می‌شوند. به کمک کودکان باید امکانات مختلف دوربین‌ها و برنامه‌ها را کشف کرد. چه بهتر که برای آشنایی با این امکانات با کودکان خود به دل طبیعت بروید و عکاسی کنید.

۳. باید تلاش را تحسین کرد، نه استعداد را

آیا استعداد امری غریزی است؟ آیا آدم‌ها با هوش و استعداد زاده می‌شوند؟ اگر خلاقیت را کاربرد ابتکاری قوای ذهن بشماریم و استعداد را قوایی درونی برای ساختن بدانیم، آن‌گاه باید گفت که هر انسان با این قوای درونی زاده می‌شود و اگر محیط و آموزش کافی فراهم باشد، آن‌گاه هر فرد می‌تواند خلاقانه رفتار کند. البته هر طور دیگری هم که استعداد را تعریف کنیم، مهم این است که چطور تلاش می‌کنیم تا این استعداد به خلاقیت منجر شود.

۴. هر چیز حدی دارد

بی‌گمان خیره شدن به صفحه‌ای که از پشتش نوری مستقیم به چشمان آدم تابیده می‌شود، عواقبی دارد. هرچه هم از خوبی‌های فناوری‌ها بگوییم، به هر حال آسیب‌هایی به چشمان و گردن و دست آدم می‌زنند و عامل بروز دشواری‌های دیگری نیز می‌شوند. نکته‌ی اصلی اینجاست که نمی‌توان این ابزار تازه‌ساخته را به دیدی خیر مطلق نگریست.

خلاقیت از مهم‌ترین ابزار برای ساختن دنیای نوست. اگر گمان داشته باشیم که می‌توان دنیایی بهتر ساخت، یا دست‌کم می‌توان زمینه‌های بهتری برای آیندگان فراهم کرد، ناگزیریم تا خلاقیت کودکان را جدی بگیریم و تا جای ممکن مانعی بر سر راه این خلاقیت پدید نیاوریم. کافی است ما راه را هموار کنیم، خود کودکان به‌خوبی می‌دانند چطور باید پیمایندش.

